Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Et sepe quidam carnis integritate p̃durantes. cum minus
se respiciunt habere quod defleant. plene s̃ sufficere utre suę
innocentiã putant. atq; ad feruorẽ spẽ nullis se ardoris sti
mulis inflammant. Et fit plerumq; deo g̃tior amore arden
tia p̃ culpam. q̃m securitate torpens innocentia. Vnde
uoce iudicis dicit̃. Remittunt̃ ei pecc̃a multa. q̃m dilexit
multum. Et gaudiũ erit in celo sup̃ unũ penitentẽ q̃m sup̃
nonaginta nouem iustos quib̃ non ẽ op̃ penitentia. q̃d ci
tius et ex ipso usu colligimus. sinire mentis iudicia pense
mus. Lius namq; tram diligimus quę p̃ spinas exarata fruc
tus uberes p̃ducet. q̃m quę nullas spinas habuit. si tam
exculta sterile segetem gignit. Admonendi sunt pecc̃a
carnis ignorantes ne supioris ordinis celsitudine secetis
p̃ferant cum ab inferioribus q̃ita se melius agant̃ ignorant.
In examine namq; recti iudicis mutat merita ordinum
qualitas actionum. Quis enim c̃sideratis ipsis rerum imagi
nib̃ nesciat q̃d in natã gemmax carbunculus p̃fert̃ iacin
to. si tamen cerulei coloris iacintus p̃fert̃ pallentem carbun
culo. quia illi quod ordo natę subt̃ibit species decoris
adiungit. et hunc quem natalis ordo p̃uleriat coloris q̃litas
fedat. Sic g̃ in humano genere quida in meliori ordine deti
ores sunt. et quidam in deteriori meliores. quia isti sortem
extremam habit̃ bene iniuendo ũ iscendunt. et illi supioris lo
ci merita moribus non exequendo diminuunt. xxxi.

Alit̃ admonendi sunt qui peccata deplorant opum. atq;
alit̃ qui cogitationum. Admonendi q̃ppe s̃ qui pecc̃a
deplorant opum. ut consummata mala p̃fecta diluant
lamenta. ne plus astringant̃ in debito p̃ pecc̃ti opis
et munus soluant in fletib̃ suis fac[illegible]tionis. Scriptum q̃p
pe ẽ. Potum dedit nobis in lacrimis et mensura. iudice
ut unus cuiusq; mens tantũ penitendo compunctionis